

TAMÁS ERNŐ

Február 24-én meghalt A KÖNYV belső munkatársa, Tamás Ernő, a haladó magyar újságírás régi, érdemes munkása. Kedves, halk, szerény alakja, ajka körül a megbocsátás mosolyával, immár örökre eltűnt körünkéből. Benne egyik legműveltebb és legképzettebb újságírónk távozott el abba a tartományba, ahonnan nem tér meg az utazó. A Vár öreg kövei hasztalan várják szelídszívű, hűséges barátjukat. Eltávozott Martinovics apát, Hajnóczy, Laczkovics, Bacsányi rajongó ismerője, aki a magyar jakobinusoknak fölkutatásuk közben szinte kortársává vált. Mennyi hévvel, mennyi lobogással tudott róluk írni és beszélni; mennyi ismeretlén, csak tőle tudott részletet venni magával róluk a sír örök hallgatásába.

Sokat veszítettünk benne. A színház szerelmese, színészeink játékanak egykor avatott kritikusa, a magyar játékszín és drámairodalom történetének egyik legjobb ismerője volt. Valósággal a nagy magyar reformkor hőseinek, a Mégis mozog a föld Jókai-alakjainak rajongásával élte újra küzdelmüket.

Tamás Ernő poeta volt. Csak aki látta napról napra megújuló, mindig fiatalos, soha meg nem fogyatkozó lelkesedését irodalmunk és történelmünk, s benne sajátok története iránt, csak aki olvasta halk, szemérmes, tisztahangú, rejtett melankóliájú verseit, tudja, hogy költőnek is igazi költő volt. Mint ahogy eszményei védelmében meg nem alkuvó kritikus is volt, a magyar versformák és ritmika egyik legjobb ismerője, a magyar vers szerelmese, akinek mindig, egész életében a nemes, szép dolgok és művek iránti rajongás vezette tollát. S mindig a könyv embere, akit méltán gyászol A KÖNYV szerkesztősége és vele mindazok, akik tudják, hogy nem mindig a leghiresebb emberek a legértékesebbek.

Mert Tamás Ernő 63 éve alatt soha nem kereste a külső, zajos elismerést. Élte nagyobb felén át nem is óhajtott kitűnni olyan társadalomban, ahol a mások verejtékén meggazdagodni elég érdem volt arra, hogy előtte szépség, szellem, becsület vonakodás nélkül meghajoljanak. Ilyenkor a könyvkölkök sürgő-forgó, vásári zajából a múltba menekült. S mit az élet megvont, megadták a holtak, a magyar temetők halhatatlan halottai. Így lett öreg barátunk a haladó magyar hagyományok ápolásának valóságos megelevenedése. Rég porrá omlott nemes szívek szerelmese, akik elégték, meghaltak a holnapért, akik egykor elvetették szerencséjüket, hogy végre áldás viruljon ezen a földön. Hű volt hozzájuk mind a koporsóig. Olthatatlan hit emberi eszményeiben, és szigorú kötelességteljesítés mindennapi munkájában voltak Tamás Ernő jellemző vonásai, igaz ember volt és jó barát. Szeretettel őrizzük emlékét.

Katona Jenő

A TANÁCSOK SEGÍTSÉGE

A Csongrád megyei tanács az 1954. évi vállalati nyereségből 50.000 forintot adott a Megyei Könyvtárnak könyvkötetésre, illetve felszerelési tárgyakra. Ezenkívül körülbelül 20.000 forintos költséggel helyrehozták a Megyei Könyvtár új épületét. A járási tanácsok közül a kiskunhalasi járási tanács 2000 forintot adott a Járási Könyvtárnak az előniki alapból. A kisujszállási városi tanács adóprémiumból 4000 forintot adott a könyvtárának. A Hidegség községi tanács (Győr-Sopron m.) egy szekrényt, 30 széket, 9 asztalt, a dunaszegi tanács (Győr-Sopron m.) asztalt, székeket és 50 kötet könyvet juttatott a könyvtárnak. Meg kell említeni a nyíradonyi tanács 200 forintos juttatását, a szentmártonkúti (Pest m.) tanács 51 kötetnyi és a fóti tanács (Pest m.) 40 kötetnyi adományát. A nagykovácsi (Pest m.) tanács 500 forintot, a rimóczi (Nógrád m.) 200 forintot, a csabrendeki (Veszprém m.) 300 forint értékű könyvet, a szanyi (Győr-Sopron m.) 220 forint értékű könyvet ajándékoz a könyvtárának.

□

»Módszertani munka a megyei és járási könyvtárakban« címmel megjelent az Országos Széchényi Könyvtár 10. számú módszertani útmutatója.

Három hét — egy esztendő

címmel Devecseri Gábor beszélt legújabbban (a Szovjetunióbéli utazásáról) írott verseiről a Szőrenyi utcai Szabó Ervin kerületi könyvtár olvasóinak. A könyvtár helyiségét zsúfolásig megtöltötték a felnőtt olvasók, akik közül soknak az érdeklődését a versolvasás iránt ez az előadás ébresztette fel. A könyvtár bemutatta a felszabadulási évforduló alkalmából készített kiállítását is. A Szabó Ervin Könyvtár bibliográfiai osztályától kapott egykorú plakátokat, röplapokat igen ötletesen használták fel: Az egyik sarkot egyszerű vörös papír felhasználásával házfalnak képezték ki, amelyre a plakátokat és a feliratókat a valóságot utánozva helyezték el.

A könyvtár hattagú olvasói tanácsa, amelyben a fizikai munkástól a szobrászművészig az olvasók minden rétege képviselve van, komoly segítséget nyújt a szervezéshez és a könyvtár minden munkájához. Az olvasói tanács elsősorban azért működik sikeresen, mert tagjai a könyvtár régi, hű olvasóiból kerülnek ki. Csepeli Sándor 40 éves autóbuszvezető például 30 éve, 10 éves kora óta a könyvtár olvasója, ezért tekintni második otthonának a könyvtárat és szívesen segít minden munkájában.